

Som Danmarks vejr

af Aage V. Reuters

Til Erling Kristensen tirsdag den 9. juni 1953

melodi: *Du danske mand*

Som Danmarks Vejr en Foraarsdag
med Skybjerge, Regn og Blæst
er Sindet, som i dybe Lag
har Sangbund for Sorg og Fest,
for Retsinds tunge Harme
og Hjertelagets Varme,
for Solskin og for Haglevejr,
for Lynild og Tordenbrag.

Når Ret med Uret tog en Dyst
var du med i Kampens Spil;
ved Mørkets Vold mod ungt og lyst
saa du ikke passiv til.
Din Hu var mildt at frede,
men vaktet først din Vrede,
da føg der røde Gnister
i Livtagets drøje Kryst.

Med Vendelboens stærke Sind
forbinder du Syn og Drøm;
dit Livs Sejlads i Sol og Vind
gaar ofte mod Tidens Strøm;
trods Kastevind og Byger
med Fryd du fremad stryger;
mens du i Magsvejr trættes
og savner lidt Blæst mod Kind.

Du trives ikke vel bag Mur
i Storbyens Gadeskakt;
men Liv, der formes i Natur –
for det er du væbnet Vagt.
Kulturen i Reolen
maa ud og gro i Solen
og ikke stænges inde
i Skyggen i Baas og Bur.

Du holder – ude paa din ”Knold” –
mod Verden en Dør paa klem;
dog blev din Stue aldrig kold,
men blev dig et lunet Hjem.
Paa alle Aarets Tider
med Syn til alle Sider
mod Himmel, Sø og Bakker
var du i Naturens Vold.

Ja, Danmarks Vejrlig i April
med Byger og Sol og Blæst
det er dit Hjerte og din Stil,
en Farvernes Foraarsfest.
I tunge Skyers rifter
ses lyse Straalevifter,
forlegent Solen gemmer
bag Regnbuens Pragt et Smil.